

ทุกชีวิตและทุกสิ่งในโลกล้วนมีคุณค่า

ระพี สาคริก

ทุกชีวิตและทุกสิ่งซึ่งปรากฏอยู่ในโลกให้แต่ละคนมีโอกาสสัมผัส ไม่ว่าจะมึลักษณะและสภาวะอย่างไร ล้วนมีคุณค่าอย่างเท่าเทียมกันทั้งสิ้น ถ้าแต่ละคนไม่ยู่นิ่งเฉยโดยมองข้ามความสำคัญไปอย่างปราศจากการนำมาคิดเพื่อค้นหาความจริงให้ถึงที่สุด แม้การคิดและนำปฏิบัติซึ่งมุ่งทำลายเพราะมีความเห็นแก่ตัวเป็นที่ตั้ง โดยเฉพาะการทำลายคนซึ่งเป็นคน เช่นคน

เพื่อนมนุษย์ที่รัก ภาพซึ่งสะท้อนออกมาปรากฏเห็นได้ในปัจจุบันชัดเจนนยิ่งขึ้น ช่วยให้อ่านถึงความจริงได้ว่าคนจากมุมหนึ่งยังคงดำรงชีวิตอยู่อย่างปล่อยตัวเองไปเพียง แต่ละช่วงวันอย่างขาดการนำเอาสิ่งต่าง ๆ ซึ่งผ่านเข้าให้มีโอกาสสัมผัส เพื่อคิดพิจารณาค้นหาเหตุและผล โดยที่รู้สึกว่าจะไม่ใช่เรื่องของตัว เว้นเสียแต่ว่าเป็นสิ่งซึ่งจะสามารถสนองประโยชน์ส่วนตนได้ชัดเจนนเท่านั้น แต่ในด้านการเรียนรู้ ทำให้สามารถเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งยู่อยู่ในด้านที่มีความเห็นแก่ตัว เป็นสัญธรรมชาติ

นอกจากด้านที่กล่าวแล้ว มีอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ให้ความสนใจปรากฏการณ์ในสังคมแต่ก็มีการเลือกเป็นเรื่อง ๆ บางคนสนใจ เรื่องการบ้านการเมือง แต่ก็สะท้อนภาพให้เห็นว่า มีการล้อมกรอบตัวเองไว้เพียงด้านรูปแบบ ซึ่งมีสถาบันและกฎระเบียบบดบังจะพบถึงการเอาจริงเอาจังอยู่ภายในกรอบของสิ่งดังกล่าวอย่างหลุดออกมาสู่อิสระได้ยากทำให้ได้เถียงกันหนักมากยิ่งขึ้น **และมีอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมุ่งใช้อำนาจกับคนด้านเดียวโดยที่เชื่อว่าน่าจะแก้ปัญหาได้**

ซึ่งจริง ๆ แล้ว เหตุที่ก่อให้เกิดสภาพดังกล่าวมีอยู่ในรากฐานตัวเอง เมื่อมีเหตุซึ่งถ่อเงื่อนไขแฝงอยู่ภายใน ย่อมมีนิสัยชอบนำมาอ้างเพื่อหวังผลสนองกิเลสแห่งตน ดังที่มักได้ยินว่า ถ้าไม่เข้าไปช่วยกันนั้นจะทำให้สังคมตกต่ำลงไปเรื่อย ๆ นอกจากนั้นคนกลุ่มนี้ยังมองเห็นเรื่องราวต่าง ๆ ว่า สิ่งนั้นดี-สิ่งนั้นไม่ดีซึ่งเกิดจากสภาพที่ปิดกั้นตัวเอง จึงสะท้อนภาพออกมาปรากฏในลักษณะของความขัดแย้ง อีกทั้งยังอาจบานปลายออกไปถึงขั้นทะเลาะกันรุนแรงยิ่งขึ้น บางโอกาสอาจมีการยกพวกทำร้ายร่างกายกันด้วย สิ่งที่น่ามากล่าวจึงน่าจะถือเป็นตัวอย่างเพื่อการเรียนรู้ หากไม่สร้างสายโยงใยไปถึงอย่างอื่นเพราะความไขว้เขว

อาจมีบางคนที่กำลังมองปรากฏการณ์ธรรมชาติของคน เท่าที่สะท้อนให้เห็นภาพความจริงได้ในทุกวันนี้ว่า มีความเลวร้ายยิ่งขึ้น ทั้งนี้และทั้งนั้นเนื่องจากรู้สึกได้ถึงปัญหาต่าง ๆ ซึ่งแฝงอยู่ในบรรยากาศทั่ว ๆ ไป โดยที่พบว่า ทุกรูปลักษณะมีความรุนแรงยิ่งขึ้นเป็นลำดับ เนื่องจากทุกเรื่องมีเหตุผลเชื่อมโยงถึงกัน ดังเช่นปัญหาเยาวชน ยาเสพติด อาชญากรรม อุบัติภัย และการกระทำผิดศีลธรรมซึ่งเกิดขึ้นได้กระทั่งผู้ใหญ่ ที่ชนไปมีอำนาจในระดับสูง

หากเข้าใจได้ว่าสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นจากเงื่อนไขซึ่งมีเหตุอยู่ในรากฐานจิตใจคน และมองที่ประเด็นซึ่งหยิบยกเอามาเป็นหัวข้อพิจารณาว่า **"ทุกชีวิตและทุกสิ่งในโลกล้วนมีคุณค่าเท่าเทียมกันหมด"** มาใช้เป็นพื้นฐานการมอง โดยที่สามารถทำใจเป็นกลางได้ในระดับหนึ่งน่าจะเข้าใจถึงเหตุผลได้เองว่า เป็นเพราะคนซึ่งวิถีชีวิตเติบโตยิ่งขึ้น มองเห็นชีวิตคนซึ่งปะปนกันอยู่อย่างหลากหลายด้วยฐานะความเป็นอยู่ และเงื่อนไขที่ปรากฏอยู่ในรากฐานความคิด โดยขาดการให้ความสำคัญอย่างเสมอเหมือนกัน

หากมีความเห็นแก่ตัวทำให้มีการเลือกที่รักมักที่ชัง และถูกรังแกด้วยกันเองซึ่งชีวิตยังคงยู่ในสภาพด้อยกว่าตน รวมถึงเด็กและเยาวชนซึ่งตกเป็นเหยื่อผลประโยชน์ของผู้ใหญ่ที่มีอิทธิพลเงินและอำนาจมากกว่าอย่างขาดความรับผิดชอบไม่ว่าจะมองไปยังสิ่งใด ล้วนเห็นได้ว่าเป็นเครื่องมือของผู้ใหญ่ ซึ่งหวังหากินจากเด็กและคนยากจน แม้กระทั่งผลจากการจัดการศึกษาที่ให้อ่านได้ว่า ผู้มีอำนาจขาดความจริงใจยิ่งขึ้นทั้งที่มีเจตนาหลบหลีกเพื่อเอาตัวรอด และที่รากฐานถูกกลบกลืนไปแล้วทำให้คิดและกระทำไปอย่างผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เสมือน **"เล่นงูกินหางกัน"**

เป็นกระบวนการเช่นห่วงสายโซ่" ซึ่งคิดว่าจะแก้ไขให้ฟื้นคืนสู่สภาพปกติได้ก็คงต้องจับตัวกันต่อไปเป็นช่วง ๆ
เบาบ้างหนักบ้าง

และความเหตุนั้นอยู่บนพื้นฐานความจริงหากสามารถมองถึง อาจจำเป็นต้องเปลี่ยนรูปแบบทั้งกระบวนการไป เริ่ม
ค้นพบพื้นฐานธรรมชาติ ที่แตกต่างไปจากเดิม แต่ผู้ซึ่งเข้าถึงสังขรณ์ยอมยอมรับได้โดยไม่เกิดความทุกข์ คงเหลือ
อยู่เพียงความเข้าใจซึ่งมีรากฐาน หยั่งลงลึกซึ่ง ช่วยให้สามารถทำงานกับทุกคนได้อย่างมีความสุข โดยหวังยกระดับ
คุณค่าในตนเองระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุด สำหรับชีวิตหนึ่ง

"จึงใคร่ขอฝากสังขรณ์ของเรื่องนี้ไว้ว่า บุคคลใดผู้มีอำนาจหากไม่คิดและนำไปปฏิบัติในลักษณะทำร้ายเพื่อน-
มนุษย์ ความมีคุณค่าย่อมได้แก่ตนเองโดยแท้".